

Sandsynlighed for, at Slægtens Interesse vilde blive overseet, end der ellers vilde være, idet det ikke vilde være let at sætte alle disse Apparater igang for enhver saadan mindre Frigjørelse. Jeg finder det heller ingenlunde hensigtsmæssigt af Hensyn til Slægtens Tarr, at Substitutionen ubetinget skeer ved en Pengecapital. Det er jo givet, at Pengenes Værdi efterhaanden aftager, medens dette derimod ikke kan antages at være Tilfældet med Jordens. Det forekommer mig, at man idetmindste burde have gjort Forsøg paa at udfinde en anden værdig Værdi, der kunde substitueres for Godset, og som havde været, om jeg saa maa sige, af en mere elastisk Beskaffenhed, en Værdi, som mere kunde følge med Tiderne og Conjuncturene og mere erstatte den bortbyttede Fordeindom. Hvorledes Statens Tarr som Lehnsherre egentlig skulde varetages ved Afløsningen — ikke hvorledes den skal paasees, men hvorledes den skal gennemføres — finder jeg heller ingen Bestemmelse om. — Der er i Lovforslaget overladt en Mængde Ting til Justitsministeren, hvad jeg troer er mindre heldigt; det forekommer mig, som der er tillagt Ministeriet en altsfor stor Bemyndigelse, og en Bemyndigelse, som det i mange Tilfælde vilde kunne være vanskeligt at udøve. Der er tillagt Justitsministeren en Slags Control med, at den Ordning, der har fundet Sted med Panthaverne, er tilfredsstillende. Det forekommer mig, som om der derved ogsaa er paalagt Justitsministeren en vis Ansvarlighed for, at Panthaverenes Krav er skeet Fyldest, en Slags dommende Myndighed i Forhold af denne Art, som vistnok vil være meget uhenigtsmæssig. Der er tillagt Justitsministeren en langt mere indgribende Indflydelse paa Bestyrelsen af Fideicommissmidlerne, end hidtil har været Tilfældet; men jeg seer ingen Nødvendighed derfor. Det hedder i § 7: „Justitsministeren træffer de nærmere Bestemmelser, som maatte behøves for, at de indkomne Capitaler og årlige Afdrag kunne blive anbragte paa betryggende Maade efter Reglerne for Umyndiges Midler, og Renterne komme de rette Paagjældende tilgode.“ Foranstaltninger i saa Henseende træffes jo efter den nu gjældende

Ordning ganske vist med Justitsministerens Samtykke, men dog af vedkommende Fideicommissbestyrelser, og jeg seer ingen Grund til at forandre Forholdet i denne Retning. Det er tilstrækkeligt fremhævet, at § 9 med Hensyn til den deri givne Testationsret i ethvert Tilfælde er, mildest talt, ikke heldigt affattet; om Bestemmelsens Realitet i og for sig finder jeg for Dieblisset ingen Anledning til nærmere at udtale mig. Der er ligeledes i § 10 tillagt Justitsministeren en Bemyndigelse, som det vil være meget vanskeligt at udøve uden nærmere Veiledning end den, der er givet i Lovforslaget. Det hedder i Paragraphen: „Forsaaaridt der i Crectionsbrevene eller andre gyldige Forskrifter findes Bestemmelser til særlig Gavn for Godsernes Bønder eller andre Beboere, træffer Justitsministeren de fornødne Foranstaltninger til, at de tilstgte Fordele fremdeles kunne komme de Paagjældende tilgode.“ Der kan vistnok allerede tænkes Tilfælde, hvor jeg idetmindste ikke i Dieblisset seer, hvorledes det skulde være Ministeriet muligt, naar Gods overgaaer til fri Eiendom, at træffe Foranstaltninger til, at de Bestemmelser i Crectionsbrevene, som jeg selvfølgelig langt fra alle kan kjende, kunde gennemføres. Det var dog vistnok i ethvert Tilfælde nødvendigt, inden man gav en saadan Bestemmelse, nærmere at gennemgaae de paagjældende Bestemmelser, nærmere at forvise sig om, af hvilken Art de vare. Det er i det Hele en Hovedudsættelse, jeg har imod det foreliggende Forslag, at det er affattet, om jeg saa maa sige, paa har Bund. Der foreligger ingen Undersøgelse af det foreliggende Materiale, som dog kunde staves tilveie. Det er jo ikke en stor og ubekjendt Folkemængde, man her skal give Lov for; det er et begrænset Antal Individuer, et begrænset Antal Godser, for hvilke der haves særlige Bestemmelser — det er dem, hvis Retsstilling man ved denne Lov vil omordne. Det var da dog vel naturligt først at gjøre sig bekjendt med de Bestemmelser, der gjælde for disse Godser, og see, hvorledes Lovens Anvendelse paa dem vilde kunne gennemføres. Der er mangfoldige Punkter i dette Forslag, om hvis Værdi, Rigtighed og Gjennemførlighed man